

Identificarea sistemelor de ordin I și II folosind metoda logaritmărilor succesive

October 16, 2019

1 Aspecte teoretice vizate

Dacă până acum s-a pus problema identificării unor sisteme de ordin doi cu poli complex-conjugați, iar metodele funcționau doar pentru acele tipuri de sisteme, lucrarea de față prezintă o metodă de identificare a sistemelor ce conțin mai multe constante de timp.

Metoda logaritmărilor succesive are ca fundament regresia liniară. Aceasta se va exemplifica atât pentru răspunsul la intrarea de tip treaptă, cât și pentru răspunsul la intrarea de tip impuls a unui sistem de ordin I și a unuia de ordin II.

Principalele probleme care apar în timpul identificării:

- impulsul teoretic (Dirac) nu se poate genera în practică;
- treapta nu este cea teoretică (Heaveside);
- este prezent zgomotul de măsură;
- condițiile inițiale nu sunt nule.

2 Regresia liniară

Se consideră un set de măsurători în timp: $(t_1, x_1), (t_2, x_2), \dots, (t_N, x_N)$. Se cere găsirea unei drepte care să aproximeze cel mai bine aceste măsurători. Pentru aceasta, vom considera o funcție de măsură a erorii, și problema devine:

$$\min_{\alpha, \beta} J(\alpha, \beta) := \sum_{k=1}^N (x_k - \alpha t_k - \beta)^2. \quad (1)$$

Pentru a minimiza, se impun condițiile de punct staționar:

$$\frac{\partial J(\alpha, \beta)}{\partial \alpha} = \frac{\partial J(\alpha, \beta)}{\partial \beta} = 0, \quad (2)$$

de unde obținem:

$$\begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \sum_{k=1}^N t_k^2 & \sum_{k=1}^N t_k \\ \sum_{k=1}^N t_k & N \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} \sum_{k=1}^N x_k t_k \\ \sum_{k=1}^N x_k \end{pmatrix}. \quad (3)$$

3 Identificarea unui sistem de ordin I

În general, procesele fizice care pot fi modelate printr-un sistem LTI de ordin I au următoarea funcție de transfer:

$$H(s) = \frac{K}{Ts + 1}. \quad (4)$$

Parametrii care trebuie identificați sunt: factorul de proporționalitate (K) și constanta de timp ($T[sec]$).

3.1 La intrarea de tip impuls

Funcția pondere a sistemului 4 este:

$$h(t) = \frac{K}{T} \cdot e^{-\frac{t}{T}}, \quad t \geq 0. \quad (5)$$

Factorul de proporționalitate este dat de raportul dintre ieșire și intrare în regim staționar. Similar cu lucrarea anterioară, datorită zgomotului de măsură este necesară alegerea cu atenție a valorilor inițiale și staționare:

$$K = \frac{\bar{h}_{st}}{\bar{u}_{st}}, \quad (6)$$

unde fiecare termen din formula precedentă reprezintă o valoare medie luată pe un interval adecvat.

În practică, funcția pondere este:

$$h(t) = \bar{h}_{st} + (h_{max} - \bar{h}_{st}) \cdot e^{-\frac{t}{T}}, \quad t \geq t_0. \quad (7)$$

Pentru a identifica valoarea constantei de timp (T), se logaritmează ecuația anterioară și se obține:

$$\ln(h(t_k) - \bar{h}_{st}) = c - \frac{1}{T}t_k, \quad (8)$$

unde t_k sunt eșantioane de timp, iar c este o constantă de scalare. Aceste eșantioane se aleg de la finalul impulsului până la intrarea în regim staționar. Semnalul se va scala corespunzător pentru a nu avea probleme cu definirea logaritmului. Astfel, relația 8 este o problemă de regresie liniară și avem:

$$T = \frac{-1}{\alpha}, \quad (9)$$

unde α este parametrul determinat conform formulei 3.

3.2 La intrarea de tip treaptă

Răspunsul indicial al sistemului 4 este descris prin:

$$y(t) = K \cdot \left(1 - e^{-\frac{t}{T}}\right), \quad t \geq 0. \quad (10)$$

Factorul de proporționalitate este dat de raportul dintre ieșire și intrare în regim staționar. Similar cu lucrarea 1, datorită zgomotului de măsură este necesară alegerea cu atenție a valorilor inițiale și staționare:

$$K = \frac{\bar{y}_{st} - \bar{y}_0}{\bar{u}_{st} - \bar{u}_0}, \quad (11)$$

unde fiecare termen din formula precedentă reprezintă o valoare medie luată pe un interval adecvat.

În practică, răspunsul indicial este:

$$y(t) = \bar{y}_0 + (\bar{y}_{st} - \bar{y}_0) \cdot \left(1 - e^{-\frac{t}{T}}\right). \quad (12)$$

Pentru a identifica valoarea constantei de timp (T), se logaritmează relația 12 și se obține, după o eventuală scalare pentru a rezolva problema existenței logaritmului, relația:

$$\ln(|y(t_k) - \bar{y}_{st}|) = c - \frac{1}{T}t_k, \quad (13)$$

unde t_k sunt eșantioane de timp, iar c este o constantă de scalare. Aceste eșantioane se aleg de la momentul declanșării treptei până la intrarea în regim staționar. Acum, trebuie făcută distincția între cazul unei identificări pe frontul ascendent și una pe frontul descendent: pe frontul descendent, \bar{y}_{st} este valoarea minimă, iar cantitatea $y(t_k) - \bar{y}_{st}$ este pozitivă, iar pe frontul ascendent trebuie realizată o înmulțire cu

-1 pentru a avea o cantitate pozitivă, factor ce se va regăsi în constanta c . Astfel, relația 13 este o problemă de regresie liniară și obținem:

$$T = \frac{-1}{\alpha}, \quad (14)$$

unde α este parametrul determinat conform formulei 3.

Pentru simularea răspunsului la intrarea dată din condiții inițiale nenule este necesar modelul de tip spațiul stărilor. Pe baza formei canonice observabile dedusă din funcția de transfer 4, se obțin matricele:

$$A = \left(-\frac{1}{T}\right) \quad B = \left(\frac{K}{T}\right) \quad C = (1) \quad D = (0). \quad (15)$$

4 Identificarea unui sistem de ordin II

În general, procesele fizice care pot fi modelate printr-un sistem LTI de ordin II cu poli reali au următoarea funcție de transfer:

$$H(s) = \frac{K}{(T_1s + 1)(T_2s + 1)}, \quad T_1 > T_2. \quad (16)$$

Parametrii care trebuie identificați sunt: factorul de proporționalitate (K) și cele două constante de timp: $T_1[sec]$ și $T_2[sec]$.

4.1 La intrarea de tip impuls

Funcția pondere a sistemului 16 este:

$$h(t) = \frac{K}{T_1 - T_2} \left(e^{-\frac{t}{T_1}} - e^{-\frac{t}{T_2}} \right), \quad t \geq 0. \quad (17)$$

Factorul de proporționalitate este dat de raportul dintre ieșire și intrare în regim staționar. Similar cu lucrarea anterioară, datorită zgomotului de măsură este necesară alegerea cu atenție a valorilor inițiale și staționare:

$$K = \frac{\bar{h}_{st}}{\bar{u}_{st}}, \quad (18)$$

unde fiecare termen din formula precedentă reprezintă o valoare medie luată pe un interval adecvat.

Pentru a identifica constanta de timp dominantă (T_1), se logaritmează relația 17 și se obține:

$$\ln(h(t_k)) = \ln \frac{K}{T_1 - T_2} + \ln \left(1 - e^{-\frac{t_k(T_1 - T_2)}{T_1 T_2}} \right) - \frac{1}{T_1} t_k, \quad (19)$$

unde t_k sunt eșantioane de timp. Se observă prezența unui termen suplimentar care face ca problema 19 să nu fie una de regresie liniară. Însă, dacă aceste eșantioane se aleg de la momentul finalizării impulsului până la momentul în care termenul neliniar are o valoare semnificativă, problema este aproape una de regresie liniară și obținem:

$$T_1 = -\frac{1}{\alpha_1}, \quad (20)$$

unde α_1 este parametrul determinat conform formulei 3.

În practică, formula 19 trebuie adaptată pentru a evita logaritmare a unui număr negativ și pentru a surprinde condițiile inițiale nenule și semnalele de intrare neideale. Acest lucru se face în mod similar cu cele menționate în secțiunea anterioară.

Pentru a identifica a doua constantă de timp (T_2), se elimină din funcția pondere modul corespunzător constantei de timp T_1 și se obține o problemă clasică de regresie liniară pe ultima parte a răspunsului (de unde a fost finalizată alegerea eșantionaelor pentru identificarea primei constante de timp până la intrarea în regim staționar):

$$T_2 = -\frac{1}{\alpha_2}, \quad (21)$$

unde α_2 este parametrul determinat conform formulei 3.

4.2 La intrarea de tip treaptă

Răspunsul indicial al sistemului 16 este descris prin:

$$y(t) = K \cdot \left(1 - \frac{T_1}{T_1 - T_2} e^{-\frac{t}{T_1}} + \frac{T_2}{T_1 - T_2} e^{-\frac{t}{T_2}} \right), \quad t \geq 0. \quad (22)$$

Factorul de proporționalitate este dat de raportul dintre ieșire și intrare în regim staționar. Similar cu lucrarea 1, datorită zgomotului de măsură este necesară alegerea cu atenție a valorilor inițiale și staționare:

$$K = \frac{\bar{y}_{st} - \bar{y}_0}{\bar{u}_{st} - \bar{u}_0}, \quad (23)$$

unde fiecare termen din formula precedentă reprezintă o valoare medie luată pe un interval adecvat.

Pentru a identifica valoarea constantei de timp (T_1), se logaritmează relația 22 și se obține:

$$\ln(y(t_k) - K) = \ln \frac{K}{T_1 - T_2} - \frac{1}{T_1} t_k + \ln \left(-T_1 + T_2 e^{-\frac{T_1 - T_2}{T_1 T_2}} \right), \quad (24)$$

unde t_k sunt eșantioane de timp. Similar cu cazul precedent, aceste eșantioane se aleg de la momentul declanșării treptei până ce al treilea termen are o valoare ce influențează posibilitatea de utilizare a regresiei liniare. Astfel, relația 24 este o problemă de regresie liniară și obținem:

$$T_1 = \frac{-1}{\alpha_1}, \quad (25)$$

unde α_1 este parametrul determinat conform formulei 3.

În practică, formula 24 trebuie adaptată pentru a evita logaritmare a unui număr negativ și pentru a surprinde condițiile inițiale nenule și semnalele de intrare neideale. Acest lucru se face în mod similar cu cele menționate în secțiunea anterioară.

Similar, pentru a identifica a doua constantă de timp (T_2), se elimină din răspunsul indicial modul corespunzător constantei de timp T_1 și se obține o problemă clasică de regresie liniară pe ultima parte a răspunsului (de unde a fost finalizată alegerea eșantioanelor pentru identificarea primei constante de timp până la intrarea în regim staționar):

$$T_2 = -\frac{1}{\alpha_2}, \quad (26)$$

unde α_2 este parametrul determinat conform formulei 3.

Pentru simularea răspunsului la intrarea dorită din condiții inițiale nenule este necesar modelul de tip spațiul stărilor. Pe baza formei canonice observabile dedusă din funcția de transfer 16, se obțin matricele:

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -\frac{1}{T_1 \cdot T_2} & -\left(\frac{1}{T_1} + \frac{1}{T_2}\right) \end{pmatrix} \quad B = \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{K}{T_1 \cdot T_2} \end{pmatrix} \quad C = (1 \quad 0) \quad D = (0). \quad (27)$$

5 Validarea rezultatelor

Pentru a valida rezultatele se folosesc următorii indici de performanță:

- eroarea medie pătratică:

$$J = \|\mathbf{y} - \mathbf{y}_M\| = \sqrt{\frac{1}{N} \sum (y - y_M)^2}; \quad (28)$$

- eroarea medie pătratică relativă:

$$\varepsilon_{MPN} = \frac{\|\mathbf{y} - \mathbf{y}_M\|}{\|\mathbf{y} - \bar{\mathbf{y}}\|}. \quad (29)$$